

Πολυαρχιερατικός Εσπερινός για τον Πολιούχο Λαμίας Άγιο Ευαγγελιστή Λουκά (ΦΩΤΟ+ΒΙΝΤΕΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Χαίρει και αγάλλεται η Αγιοτόκος και Ηρωϊκή Πρωτεύουσα της Ρούμελης, η πόλη της [Λαμίας](#), εορτάζουσα πανηγυρικώς τον Πολιούχο και Έφορό της Άγιο Ευαγγελιστή Λουκά τον ιατρό, η μεσιτεία του οποίου, 80 χρόνια πριν, απελευθέρωσε την πόλη και τους κατοίκους της από τον γερμανικό ζυγό το έτος 1944.

Στην φετινή εορτή του Πολιούχου και των ελευθερίων της πόλεως, προσήλθαν στην Καθέδρα της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, αποδεχόμενοι την πρόσκληση του οικείου Ποιμενάρχου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος **κ. Συμεών**, οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες: Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς **κ. Ιουστίνος**, Κεφαλληνίας **κ. Δημήτριος**, Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης **κ. Χρυσόστομος** και Μαντινείας και Κυνουρίας **κ. Επιφάνιος**.

Η Ιερά Ακολουθία του Πολυαρχιερατικού Εσπερινού, στον οποίο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαντινείας και Κυνουρίας **κ. Επιφάνιος**, μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου, διαδικτύου και δορυφόρου, ενώ τους ιερούς ύμνους απέδωσαν με αρτιότητα χοροί ιεροψαλτών, μαθητών και αποφοίτων του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» υπό την Διεύθυνση του Πρωτοψάλτη του Ναού και Καθηγητού του Ωδείου κ. Αναργύρου Βλάχου εκ δεξιών και του Πρωτοψάλτη και Καθηγητού του Ωδείου κ. Χρήστου Τσιρίγκα, εξ αριστερών.

Τους Αγίους Αρχιερείς προσεφώνησε καταλλήλως ο επιχώριος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, ενώ τον Θείο Λόγο εκήρυξε διδακτικώς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεφαλληνίας κ. Δημήτριος, ο οποίος χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Η Εκκλησία είχε πάντοτε την ποιμαντική λειτουργική συνήθεια και πράξη να προσκαλούν οι Επίσκοποι άλλους Επισκόπους κοντινότερους ή μακρινότερους, διότι η πίστη της Εκκλησίας μας είναι όταν οι Επίσκοποι ομολογούν, συλλειτουργούν και ευρίσκονται επί το αυτό, είναι και οι τοπικές Εκκλησίες ομονοούντες και ευρισκόμενες εν προσευχή επί το αυτό, δια του Επισκόπου, διότι εμάς μας εκλέγει η Ιεραρχία της Εκκλησίας και μας αποστέλλει σε έναν τόπο ως Επίσκοπο, Μητροπολίτη μιας Μητροπόλεως, αλλά εμείς λειτουργούμε μέσα στο πλαίσιο της πίστεως. Όταν πάμε σε μια άλλη τοπική Εκκλησία, Μητρόπολη, τι κάνουμε; Μεταφέρουμε την εκεί βιούμενη πίστη, η οποία για μας τους ορθοδόξους είναι ταυτόσημη με την εδώ, εν Φθιώτιδι βιούμενη πίστη, με τη εν Μαντινεία εις την Αρκαδία, με την Καλαμαριά Μακεδονία και με Θεσσαλία και έτσι σώζεται η αποστολική πίστις και παράδοσις, «το ομόδοξον, το ομόφρονον εν τη αυτή πίστη».

Τι σημαίνει πίστις; Αυτή που ο Ευαγγελιστής Λουκάς ο Πολιούχος της πόλεώς σας κατέγραψε στο Ιερό του Ευαγγέλιον, Ευαγγελικός Λόγος, Λόγος Κυρίου, Κυριακός Λόγος και στο βιβλίο των Πράξεων δύο από τα βιβλία της Καινής Διαθήκης, είναι δικά του έργα και μας τα προσφέρει και τα έχουν να τα διαβάζουμε σήμερα για να ξέρουμε, τι Θεό λατρεύουμε και πώς το λατρεύουμε.

Αναφέρω στην αγάπη σας δύο θέματα που θίγονται μέσα στον Κυριακό Λόγο, στον Ευαγγελικό Λόγο και που σήμερα προκαλούν μεγάλο προβληματισμό σε όλους μας.

Το ένα είναι η αποϊεροποίηση του θεσμού της οικογένειας και το δεύτερον απόρεια, απότοκος του πρώτου, η αποϊεροποίησης του ανθρωπίνου προσώπου. Και τα δύο από τα πολλά ήταν μεγάλα προβλήματα του ελληνορωμαϊκού κόσμου κυρίως μετά Χριστόν πρώτον, δεύτερον αιώνα όταν το Ευαγγέλιο εκηρύττετο από τους Αποστόλους και από τον Απόστολο Παύλο.

Αυτά τα δύο σημαντικά προβλήματα απασχολούσαν και τον κόσμο τότε, διότι η οικογένεια στον ελληνορωμαϊκό κόσμο πρώτον και δεύτερον αιώνα είχε τεράστια προβλήματα καίτοι οι ρωμαίοι ήταν πολύ ηθικός λαός, ως αρχαίον λάτιον, όταν εισήλθε ο ελληνισμός και μεταδόθηκε μέχρι την Ιβηρία και την Βρετανία δεν έκαναν άλλο, πρώτοι οι ρωμαίοι αυτοκράτορες να εξορίζουν τους ζώντας και σκεπτομένους ελληνικά, δηλαδή με τον τότε πολιτισμό και τη μόδα της εποχής και πρώτος ο Οκταβιανός Αύγουστος εξόρισε τη θυγατέρα του, διότι εντύνετο ελληνικά και ζούσε ελληνικά και μετά από κάποια χρόνια και την Οκταβία τη γυναίκα του, αλλά όμως ο συρμός τους πήρε και έγινε ελληνορωμαϊκός κόσμος από ρωμαϊκός. Τόσο πολύ είχε διαβρωθεί η οικογένεια, το κύτταρο κάθε λαού και πολιτισμού την εποχή εκείνη, όπου είχαμε και σχέσεις αιμομικτικές εντός της ίδιας οικογένειας, φραγμός δεν υπήρχε.

Ποιος έβαλε φραγμό και αναζωογόνησε την οικογένεια και την εξύψωσε; Η οικογένεια εξυψώθηκε, έφθασε όντως εκεί που έπρεπε, στο επίπεδο το πνευματικό, το κοινωνικό, το ηθικό και ο λεγόμενος μετέπειτα χριστιανικός βυζαντινός κόσμος, ήταν αυτός που ζύμωσε όλους τους λαούς και τους εκχριστιάνισε και είναι η οικογένεια ως το ζωντανό κύτταρο που από την Εκκλησία και την πίστη που κράτησε το γένος, όχι μόνο στην βαλκανική στην καθεαυτό Ελλάδα, το γένος ολόκληρο μέσα στην πίστη στη διάρκεια της τουρκοκρατίας και τόσων άλλων κατακτητών, που πέρασαν από αυτό τον τόπο, εν οίς και οι τελευταίοι οι Ναζιστές που καταδυνάστευσαν την Ευρώπη και την πατρίδα μας και την επαρχία σας και την πόλη σας και αιματοκύλισαν τον κόσμο και φτάνουμε σε εποχή 2024 και μετ' ολίγον 25 και ήδη κλονίζεται ο θεσμός της οικογένειας στις συνειδήσεις μας, όχι των αλλοπίστων, όχι των αλλοθρήσκων, ημών των χριστιανών εν Ευρώπη και την πατρίδας μας.

Εχάθη η ιερότης της οικογένειας όταν η τόσο δημοκρατική Ευρώπη που όλες τις ανομίες της έκανε στοιχεία της δημοκρατίας, έχουνε θεσμοθετηθεί τέτοιοι νόμοι, που τορπίλισαν την οικογένεια και ήλθαν και στην πατρίδα μας κι όλοι χάσαμε ή χάνουμε ελπίζω όχι, η Εκκλησία θα το στηρίζει πάντοτε το κατά φύσιν της οικογένειας και έχουμε πολλές μορφές οικογένειας σήμερα και αποϊεροποιείται η οικογένεια.

Τι παράδειγμα, τι πρότυπα θα έχουν τα παιδιά που μεγαλώνουν κι όταν δεν ακούν και στα σχολεία αυτά που ακούγαμε εμείς παλαιότερα και μείναμε μόνο εμείς οι κληρικοί να γινώμεθα γραφικοί πολλές φορές, όταν μιλάμε για οικογένεια ή όπου πάμε στηρίζουμε την οικογένεια τον θεσμό και μιλάμε για το κατά φύσιν ζην, όπου μέσα στην Εκκλησία κανείς απεργάζεται τη σωτηρία και τον αγιασμό του σώματος και ψυχής; Πληθώρα εγγάμων αγίων ανδρών και γυναικών έχουμε και ζευγαριών επίσης και παιδομάρτυρες έχουμε πάρα πολλούς, αλλά καμιά φορά μοιάζει σαν να μιλάμε σε «ώτα μη ακουόντων», διότι όλα αυτά δεν μας τα προξένησαν άλλοι, εμείς τα προξενήσαμε στην κοινωνία μας και εισέρχονται επίκτητα μέσα στο Σώμα της Εκκλησίας.

Εμείς είμαστε και η κοινωνία, εμείς είμαστε η Εκκλησία ταυτόχρονα, τα βαπτισμένα μέλη. Απόρροια αυτού είναι η αποϊεροποίηση του προσώπου. Ποιος βλέπει τον άλλον ως εικόνα Θεού και βλέπει τον Θεό στο πρόσωπο του άλλου; Ποιος τιμά τον άλλο; Παλαιότερα ο ένας γινόταν θυσία για τον άλλο, στήριζε ο ένας τον άλλο, είχε να φάει ο ένας, είχε να φάει και ο άλλος, δεν είχε, κανένας δεν είχε.

Πού είναι αυτό το φιλάδελφο, αυτό το ιερό πράγμα που αισθανόμεθα για τον απέναντι, ότι είναι ίσος με μας, ιερός, εικόνα Θεού σαν εμάς; Χάθηκε αυτό. Τα παιδιά μας, γίνεστε όλοι μάρτυρες και παιδιά και εγγόνια τι γίνεται στα σχολεία

το ένα να φάει το άλλο, το ένα να δείρει το άλλο, το ένα καταδυναστεύσει το άλλο, που πάμε! Από που το παιδί θα αντλήσει, όταν η οικογένεια κλονίζεται και με τα ίδια προβλήματα μέσα στην οικογένεια, άμιλλα και αντιζηλία των σύζυγων λες και είναι ετερόκλητα πρόσωπα! Που φτάσαμε, ποιος έφερε όλα αυτά τα προβλήματα και τα εισήγαγε και τα έκανε πράξη και τα γευόμεθα και στο σπίτι μας και στο συγγενικό μας περιβάλλον και στο ευρύτερο και εμείς οι κληρικοί έχουμε να τα αντιμετωπίσουμε, όπως λέμε, ποιμαντικό τω τρόπω, με κριτήριο πάντοτε τα του Χριστού.

Για να είναι θυμηθούμε και να ενθυμηθούν οι νομοθετούντες πώς πρέπει να σεβόμεθα τον άνθρωπο, βγάζουμε πολλούς νόμους δήθεν δημοκρατικούς, αλλά εντέλει στην πράξη είναι εις βάρος του ανθρώπου. Ο Χριστός τίμησε τους πάντες, τίμησε τους τελώνες, τους γραμματείς και τους φαρισαίους τους ήλεγξε μόνο σε πνευματικό επίπεδο, τίμησε ακόμα και την πόρνη και τη μοιχαλίδα που αμάρτανε, δεν την έβρισε, δεν την επέπληξε, δεν την καταδίκασε.

Τελευταίο παράδειγμα ο ληστής στο Σταυρό, ο ένας που είπε «μνήσθητί μου Κύριε», τον διαβεβαίωσε απόψε «μετ' εμού έσει εν τω παραδείσω», ο άλλος που τον έβριζε, τον χλεύαζε, δεν τον επέπληξε ο Χριστός, δεν του ζήτησε το λόγο, εσιώπησε μπροστά στην αναίδεια του αλλά δεν θα ευτέλησε, ενώ ο ίδιος ο Χριστός ως Θεός και Άνθρωπος ευτελίζοταν από αυτόν.

Τι επίπεδο σχέσεων μας υπέταξε ο Κύριος και κατέγραψε ο Ευαγγελιστής Λουκάς όπως και οι άλλοι Ευαγγελιστές και μας παρέδωσε για να έχουμε πρότυπο, για να είναι η κοινωνία μας, όντως κοινωνία ανθρώπινη κι όχι μόνο εκεί Θεανθρώπινη, διότι εν τω μέσω ημών είναι πάντοτε ο Χριστός, εάν δεν τον εξορίζουμε στον ουρανό και τον θέλουμε ανάμεσά σας.

Δύο προβλήματα που υπήρχαν στον τότε κόσμο και η Εκκλησία τα έβγαλε στην άκρη, διότι εξυγίανε τον κόσμο, την κοινωνία. Δύο προβλήματα που οι χριστιανοί άρχοντες, κατ' όνομα χριστιανοί, τα επαναφέρουν και τα εισαγάγουν στην κοινωνία, κλονίζεται η οικογένεια, torpilίζεται και το έργο της Εκκλησίας, κλονίζεται η πίστις και έρχεται η αδιαφορία.

Γι' αυτό είναι πάναγκες τώρα, που γιορτάζουμε τον Ευαγγελιστή Λουκά όχι μόνο εσείς εδώ στη Λαμία που είναι Προστάτης και Πολιούχος σας, όλοι μας, γιατί είναι Ευαγγελιστής του Λόγου του Θεού .

Και αυτός που λέει ότι είναι θρήσκος, ότι πιστεύει κάπου, όταν απλώς είναι ακροατής του Λόγου της θρησκείας του, της πίστεώς του, γίνεται νεκρός και νεκρώνεται και η πίστη του, η θρησκεία του αλλά ποιηταί να γινόμεθα , να κάνουμε πράξεις τα λόγια του Χριστού, του Θεού, πίστη, διότι ο Χριστός μας διαβεβαίωσε και είναι ένας λόγος, που πρέπει πάντοτε να τον έχουμε στην καρδιά

μας και στα αυτιά και στο μυαλό μας.

Είπε ο Χριστός: «ο ουρανός και η γη παρελεύσονται», δεν το λένε οι αστρονόμοι και οι μεγάλοι φυσικοί μας κάποια μέρα θα καταστραφεί ο κόσμος; Μα το λέει η Αποκάλυψις πριν το πουν και αυτοί, «ο ουρανός και η γη παρελεύσονται ο λόγος ο εμός ου μη παρέλθει εις τον αιώνα» και με τον αιώνα νοούμε όλο το χρονικό διάστημα, όχι 100 χρόνια που λέμε για να συνεννοούμεθα, «ου μη παρέλθῃ εις τον αιώνα ἡ ὥτα εν....» ούτε μια ψιλή, ούτε μια οξεία και είναι Λόγος Θεού και δεν θα διαψευστεί ποτέ.

Αυτόν τον Λόγο καλούμεθα να τον κάνουμε πράξη και έχουμε το Ιερό Ευαγγέλιο, έχουμε την Καινή Διαθήκη, έχουμε την Αποκάλυψη και όχι απλώς να το μελετάμε, αλλά να το καταλαβαίνουμε και να το πράττουμε.

Ποιηταί Λόγου να γίνουμε και με αυτή την έννοια ,αυτό το μήνυμα να φύγουμε απόψε από αυτόν τον ωραιότατο Εσπερινό. Με αυτό το μήνυμα να φύγουμε, ότι ως χριστιανοί ως μέλη τίμια της Εκκλησίας, ως πρόσωπα που ο Θεός μας τίμησε και μας τιμά να είμεθαποιηταί του Λόγου του και πάντοτε έτσι να πορευόμεθα και έτσι η κοινωνία θα ανανεώνεται, θα αναζωογονείται. Θα περπατάει και εν τω προσώπω του απέναντι, θα αναγνωρίζουμε το πρόσωπο του Χριστού λέει και στο Ευαγγέλιο της κρίσεως «Εφ’ όσον εποιήσατε κάποια καλοσύνη ενί των αδελφών μου τούτων των ελαχίστων εμοί εποιήσατε».

Στον Πολυαρχιερατικό Εσπερινό μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Δήμαρχος Λαμιέων κ. Πανουργιάς Παπαϊωάννου με μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Ε. κ. Λάζαρος Κυρίζογλου, ο Διοικητής του ΚΕΥΠ Ταξίαρχος Αναστάσιος Μαυρομάτης, ο Αστυνομικός Διευθυντής Ταξίαρχος Βασίλειος Γόννης, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Πατήστε ΕΔΩ για να δείτε φωτογραφικό υλικό

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου